

Den originale sprogudgave af denne side [\[sk\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

engelsk

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af dokumenter

Ifølge fortolkningen af retspraksis skal "forkyndelse af dokumenter" forstås som et formelt skridt, retten tager for at underrette en part i sagen eller en tredjepart, hvis samarbejde i sagen er påkrævet, om, hvordan sagen skrider frem. Det er en væsentlig forudsætning for korrekt behandling og afslutning af retssager, at parterne holdes fuldt og helt informeret om sagens gang, idet en domstol kun kan fungere og træffe afgørelser på betingelse af, at parterne har fået alle dokumenter, eftersom modtagelse af og kendskab til disse er en forudsætning for næste skridt i sagen, anvendelse af et retsmiddel, procesretlige modforanstaltninger eller beskyttelse og andre handlinger, som kun kan antages til behandling inden for en tidsfrist, som er lovfæstet eller fastsat af retten. Især er forkyndelse af kendelser om sagens realitet en væsentlig forudsætning for at afslutte sagen endeligt og for, at rettens kendelse kan fuldbyrdes. Det er vigtigt at forstå, at artikel 45 ff. i lov nr. 99/1963, i den civile retsplejelov (*Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok*) kun definerer de formelle aspekter af forkyndelsen af (retslige) dokumenter. Forkyndelsen af et dokument efter materiel ret, dvs. der omfatter en viljestilkendegivelse i form af et dokument, er reguleret af artikel 45 i lov nr. 40/1964 i civillovbogen (*Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník*). Der er en væsentlig forskel mellem forkyndelse efter de materielle og de formelle regler, især vedrørende forkyndelsens virkning, gennemførelsen af forkyndelsesprocessen og iværksættelsen af retsvirkningerne.

Særlige bestemmelser for forkyndelse af dokumenter

Formålet med de særlige bestemmelser for forkyndelse af dokumenter i den civile retsplejelov er et forsøg fra lovgiverens side på at opretholde princippet om ligestilling af parterne og det kontradiktoriske princip i retssager. Ingen må blive stillet ringere end andre i en retssag, og hver part skal være lige informeret om sagens gang. Parterne skal have lejlighed til at yde det nødvendige samarbejde i sagen og sætte sig ind i den anden parts forklaringer og beviser, alle procesdokumenter fra retten vedrørende sagen og sagens realitet. Princippet om ligestilling af parterne og det kontradiktoriske princip er et grundlæggende og definerende element i retten til retfærdig rettergang, som i Den Slovakiske Republik er en forfatningssikret rettighed (artikel 46-48 i forfatningen eller *Ústava Slovenskej republiky*), der bygger på artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Generelt kan enhver forkyndelse, der sker efter den civile retsplejelov, anses for at være en formel forkyndelse, dvs. (1) almindelig forkyndelse (artikel 46), (2) personlig forkyndelse (artikel 47) og (3) forkyndelse gennem opslag på rettens opslagstavle (artikel 47a). I mere snæver forstand henviser formel eller officiel forkyndelse kun til personlig forkyndelse af retslige dokumenter.

En domstol benytter den procedure, der er fastlagt for almindelig forkyndelse af dokumenter, som ikke kræver personlig forkyndelse ifølge loven.

En domstol benytter den kvalificerede metode til forkyndelse (dvs. personlig forkyndelse), hvis det er påkrævet efter de relevante bestemmelser i den civile retsplejelov, eller hvis retten i betragtning af de særlige omstændigheder foranstalter denne metode – et typisk eksempel kunne være en skriftlig indkaldelse til et retsmøde, hvor personlig forkyndelse ifølge loven ikke er obligatorisk, men retten vil normalt foranstalte denne form for forkyndelse. Ifølge lovgivningen er personlig forkyndelse påkrævet for information om muligheden for at anmode om, at dokumenter forkyndes på en alternativ adresse (artikel 49, stk. 5), en begæring om indledning af en sag, med bilag (artikel 79, stk. 4, artikel 114, stk. 2), en kendelse om indledning af sagen af rettens egen drift (artikel 81, stk. 3), et ændringsforslag (artikel 95, stk. 1), en kendelse vedrørende sagsøgtes pligt til at fremsætte bemærkninger til forslaget (artikel 114, stk. 4), en dom (artikel 158, stk. 2), et betalingspåkrav forkyndt for sagsøgte (artikel 173, stk. 1), et europæisk betalingspåkrav forkyndt for sagsøgte (artikel 174a, nr. 2), et pålæg om fyldestgørelse forkyndt for sagsøgte (artikel 174b, nr. 4), artikel 173), et pålæg om at betale en væksel eller egenveksel (check) forkyndt for sagsøgte (artikel 175, stk. 1), visse former for kendelser i arvesager (artikel 175a, nr. 3)), oplysninger om følgerne af at give afkald på en arv (artikel 175i, nr. 2)), en kendelse i sager om opbevaring (artikel 185a, nr. 3)), en kendelse i sager om indfrielse af instrumenter (artikel 185j, nr. 2)), et påbud om fuldbyrdelse af en kendelse gennem lønindeholdelse (artikel 282, stk. 2, artikel 294, stk. 3), et påbud om at fuldbyrde en kendelse gennem betaling fra en bankkonto og meddelelse om, at dette påbud er endeligt, forkyndt for banken (artikel 306, artikel 307, stk. 1) og et påbud om at fuldbyrde en afgørelse gennem en kendelse om inddrivelse af gæld fra tredjepart (artikel 313, stk. 2).

En ret bruger forkyndelse ved opslag på sin opslagstavle, hvis lovgivningen giver mulighed herfor, og retten ikke kender parterne i sagen eller deres opholdssted.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelse af retslige dokumenter er retten, som primært forkynder retslige dokumenter selv (enten direkte ved et retsmøde eller gennem retsmedlemsmænd) eller pr. post. Lovgivningen giver dog også retten mulighed for at få dokumenter forkyndt af en stævningssmand, en kommunal myndighed, den relevante afdeling af politiet (*Policajný zbor*) og, i tilfælde som er nærmere angivet i de relevante bestemmelser, Den Slovakiske Republikks justitsministerium (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) (for personer, der nyder diplomatiske privilegier og immunitet, eller andre, som befinder sig på disse personers opholdssteder, eller for hvem dokumenter skal forkyndes i bygninger eller lokaler, der er beskyttet af diplomatisk immunitet. Ministeriet bruges også til forkyndelse i andre lande, medmindre andet er bestemt i en international konvention, en bilateral traktat om juridisk bistand eller en Rådsforordning (EF)).

Forkyndelse for personer, som afsoner fængselsdomme eller er varetægtsfængslet, foretages i det fængsel eller den arrest, hvor de er anbragt. Forkyndelse for personer anbragt på en sikret medicinsk behandlingsinstitution og personer anbragt på behandlingsinstitutioner foretages af den relevante behandlingsinstitution. Den samme procedure benyttes tilsvarende for beboere på ungdomsinstitutioner og lignende bosteder for unge. Dokumenter til medlemmer af Slovakiets væbnede styrker, som gør ekstraordinær tjeneste, og til professionelle soldater, som gør stats tjeneste, kan forkyndes af deres

respektive overordnede. Dokumenter til medlemmer af de væbnede styrker, som ikke er indkvarteret i bygninger, der ejes af de væbnede styrker, forkyndes direkte.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

I sådanne tilfælde prøver de slovakiske domstole altid aktivt at finde frem til adressatens aktuelle opholdssted, primært ved at henvise til det slovakiske folkeregister (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), som er elektronisk forbundet med domstolenes informationssystemer. Retten kan straks fastslå det faste eller midlertidige opholdssted, som er anført i dette register (hvis adressen findes). Socialforsikringssekretariatet (*Sociálna poisťovňa*) samarbejder også elektronisk med de slovakiske domstole via retsregistret, og en domstol kan begære visse oplysninger registreret af socialforsikringssekretariatet, især adressen på en part i sagen som anført i socialforsikringssekretariatet og navnet på partens aktuelle eller tidligere arbejdsgiver (via hvem partens aktuelle opholdssted i visse tilfælde kan fastslås, eller et dokument kan forkyndes direkte på arbejdspladsen, hvis sagens omstændigheder giver mulighed for det). Hvis det er tilladt efter lovgivningen, kan en ret anmode om samarbejde med kommunale myndigheder, lokale statslige myndigheder, politi og andre offentlige myndigheder samt juridiske og fysiske personer med erhvervslicenser med henblik på at fastslå det aktuelle opholdssted for en part i sagen (adressaten). Om muligt spørger retten også andre personer (f.eks. slægtninge), som måske kender adressatens opholdssted.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Som anført ovenfor har de slovakiske domstole via retsregistret direkte adgang til de data, der er opført i det slovakiske folkeregister. Parter i retssager har mulighed for at anmode om data fra det slovakiske folkeregister (udstedelse af en bekræftelse af eller skriftlig oplysning om en persons opholdssted) mod et administrationsgebyr på 5 EUR.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Ifølge de oplysninger, som er tilgængelige for det slovakiske justitsministerium, accepterer de slovakiske domstole normalt sådanne anmodninger og træffer foranstaltninger til at fastslå en sådan persons aktuelle adresse og derved imødekomme anmodningen. Med henblik herpå følges de procedurer, der er beskrevet i de foregående punkter.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Som anført i punkt 3 forkynder en domstol primært dokumenter selv eller pr. post, men det er ifølge lovgivningen også muligt for en domstol at forkynde dokumenter gennem en stævningsmand, en kommunal myndighed, den relevante afdeling af politiet eller justitsministeriet. Forkyndelse for personer på bosteder og lignende kan foretages af disse institutioner, mens forkyndelse for medlemmer af de væbnede styrker og professionelle soldater foretages af soldaternes overordnede.

En domstol træffer afgørelse om forkyndelse af dokumenter alt efter typen af dokumentet, og om adressaten og adressatens opholdssted er kendt. Her skelner den civile retsplejelov mellem almindelig forkyndelse, personlig forkyndelse og forkyndelse ved opslag på rettens opslagstavle. Domstolene forkynder størstedelen af dokumenterne pr. post, enten ved anbefalede breve (almindelig forkyndelse) eller officielle breve (personlig forkyndelse).

Ved almindelig forkyndelse forkynder retten dokumentet på bopælen, det vedtægtsmæssige hjemsted (forretningssted), arbejdsstedet, eller et andet sted, hvor adressaten befinder sig. Som anført i punkt 2 bruger retten personlig forkyndelse, hvis denne form for forkyndelse er foreskrevet ved lov (f.eks. for en dom) eller foranstaltet af retten eller retsforhandleren (normalt for en stævning osv.).

For forkyndelse ved opslag på rettens tavle anses et dokument for at være forkyndt 15 dage efter, at det er slået op. Ifølge den civile retsplejelov har en domstol pligt til at foretage forkyndelse ved opslag på sin opslagstavle i arvesager, hvis de involverer en opfordring til kreditorer om at anmelde deres fordringer inden for en bestemt tidsfrist (artikel 175n) eller et påbud om afvikling af et bo (artikel 175t, nr. 2)), eller hvis aktiverne skal leveres til et andet land (artikel 175z, nr. 2)), og i sager om opbevaring, hvis de omhandler et påbud om, at genstanden for opbevaringen skal hjemfalde til staten (artikel 185g, nr. 1)), og også sager om indfrielse af instrumenter, hvis de omfatter en stævning til ihændehaveren om at fremlægge instrumentet for retten eller fremsætte indsigelser (artikel 185m, nr. 2)), og når et brev indeholdende en afgørelse om et forslag til et midlertidigt forbud i henhold til artikel 76, stk. 1, litra g), returneres fra den adresse, en part i sagen, som er blevet sat ud af en fælles bolig, har opgivet.

Andre alternative metoder end subsidiær forkyndelse

Den civile retsplejelov definerer også særlige ekstraordinære metoder til forkyndelse af dokumenter for fysiske personer, nemlig:

1. Forkyndelse af dokumenter ved anbringelse af dem i sagsakterne i henhold til artikel 48, stk. 4

Hvis et dokument ikke kan forkyndes for en fysisk person (som ikke er selvstændig erhvervsdrivende) på den pågældende persons permanente eller midlertidige bopælsadresse, og det ikke er muligt at fastslå, hvor personen får leveret dokumenter, og heller ikke er muligt for en udpeget procesværgende at repræsentere personen, afsiger retten kendelse om, at dokumenter stilet til denne person skal forkyndes ved anbringelse af dem i sagsakterne. Alle de anførte grunde skal under hele retssagen (retten kan af egen drift omgøre kendelsen om forkyndelse i sagsakterne). Kendelsen slås op på rettens opslagstavle, indtil sagen er endeligt afsluttet. Dokumenter, der forkyndes ved anbringelse i sagsakterne, anses for at være blevet forkyndt, når der er gået syv dage efter deres udarbejdelse.

2. Forkyndelse af dokumenter ved deponering ved retten i henhold til artikel 49, stk. 3

En domstol har pligt (normalt ved åbning af retsforhandlingerne) til at informere en part i sagen om mulighederne for:

– at anmode om, at dokumenter forkyndes på en anden adresse i en by i Den Slovakiske Republik end den, der er anført som partens faste eller midlertidige bopæl

– at udpege en repræsentant med henblik på forkyndelse

– at deponere dokumenter ved retten med samme retsvirkninger som forkyndelse, hvis et dokument til personlig forkyndelse returneres som ikkeleveret fra det sted, parten har angivet til forkyndelse, eller fra partens opholdssted som anført i det slovakiske folkeregister eller fra den valgte repræsentant for forkyndelse.

Hvis et dokument til personlig forkyndelse – efter den lovlige forkyndelse af disse oplysninger (subsidiær forkyndelse er forbudt, skriftlig information skal forkyndes personligt) – returneres som ikkeleveret fra det angivne sted eller fra den udpegede repræsentant, kan retten deponere alle efterfølgende dokumenter ved retten med samme retsvirkning som forkyndelse med undtagelse af dokumenter, for hvilke subsidiær forkyndelse er forbudt. Med henblik på at beskytte en sådan part skal retten ifølge lovgivningen sende den pågældende en genpart af hvert dokument sammen med en meddelelse om, at

dokumentet anses for at være blevet forkyndt ved deponering ved retten med samme retsvirkning som forkyndelse den syvende dag efter sin afsendelse. Denne procedure kan også benyttes, hvis et dokument til personlig forkyndelse returneres fra partens faste eller midlertidige opholdssted som anført i det slovakiske folkeregister. I praksis benyttes denne procedure dog sjældent i betragtning af risikoen for at fratage parten lejligheden til at fremlægge sin sag i retten. Med denne forkyndelsesmetode er det uden juridisk relevans, om parten boede på eller benyttede forkyndelsesadressen, så når denne forkyndelsesmetode benyttes, kan det diskuteres, om det af hensyn til at beskytte partens ret til at blive informeret om sagens gang ikke ville være mere hensigtsmæssigt, i tilfælde af at stævningen returneres, at benytte subsidiær forkyndelse (hvor spørgsmålet om, hvorvidt adressaten boede på eller benyttede adressen til forkyndelse er relevant). Generelt er det muligt at anvende denne form for forkyndelse for fysiske personer, som ikke er selvstændigt erhvervsdrivende. Det må ikke være personer, der afsoner fængselsdomme eller er varetægtsfængslet, eller personer anbragt på institution. Det er også forbudt for personer, som nyder diplomatiske privilegier og immunitet, eller andre, der befinder sig på disse personers opholdssted, eller for hvem dokumenter skal forkyndes i en bygning eller et lokale beskyttet af diplomatisk immunitet.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

En ret kan også forkynde dokumenter elektronisk, hvis den part, der skal meddele retten adressen, så dokumenterne kan sendes elektronisk, anmoder herom. Et dokument anses for at være blevet forkyndt den femte dag efter, at det blev afsendt, også selv om adressaten ikke har læst det. En sådan forkyndelse er forbudt for retsafgørelser, stævninger, begæring og vidneindkaldelser samt dokumenter, som skal forkyndes personligt. Denne metode er derfor ikke begrænset af sagstypen, eller af hvem adressaten kan være, men af den type dokument, der forkyndes.

Lovgivningen tillader også parterne at fremsætte indlæg til retten elektronisk, sikret ved en elektronisk underskrift (lov nr. 215/2002 om elektroniske underskrifter og om ændring af visse love, med ændringer), som med sikkerhed identificerer den person, som oprettede denne sikre elektroniske underskrift. Der er et gebyr for denne metode, hvor sagens parter kan indgive dokumenter til retten (0,10 EUR pr. side, mindst 10 EUR for en begæring om indledning af en retssag, med bilag, og mindst 3 EUR for andre indlæg med bilag).

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Som anført i punkt 5 benytter retten forkyndelse ved opslag på sin opslagstavle, hvis lovgivningen giver mulighed herfor, og retten ikke kender parterne i sagen eller deres opholdssted. I så fald forkyndes dokumentet den 15. dag efter, at opslaget er sat op.

Subsidiær forkyndelse for dokumenter, der forkyndes på almindelig vis

Hvis adressaten ikke er at finde på sin bopæl, sit vedtægtsmæssige hjemsted (forretningssted), sin arbejdsplads eller andet sted til trods for, at vedkommende bor på eller benytter forkyndelsesadressen, kan dokumentet forkyndes for en anden voksen person, som bor i samme lejlighed eller hus eller er ansat på samme arbejdsplads, forudsat at denne person er villig til at sørge for, at dokumentet gives videre, og ikke har nogen interessekonflikt i den sag, dokumentet vedrører. Kan dokumentet ikke forkyndes på denne måde, deponeres det på posthuset eller hos den kommunale myndighed, og adressaten opfordres på passende vis til at afhente dokumentet. Dokumentet anses for at være blevet forkyndt den dag, det blev returneret til retten, selv om adressaten ikke var klar over dette.

Subsidiær forkyndelse for dokumenter, der forkyndes personligt

Et dokument til personlig forkyndelse kan ikke forkyndes for en anden person med henblik på videregivelse til adressaten. Hvis dokumentets adressat ikke kan findes, til trods for at vedkommende bor på eller benytter forkyndelsesadressen, underretter stævningsmanden adressaten på passende vis om, at denne vender tilbage for at forkynde dokumentet på et i meddelelsen nærmere angivet tidspunkt og dato. Hvis dette nye forsøg på at forkynde dokumentet også mislykkes, deponerer stævningsmanden stævningen på posthuset eller hos den kommunale myndighed og underretter adressaten herom på passende vis. Afhenter adressaten ikke stævningen, mens det er deponeret, anses det for at være blevet forkyndt den dag, det blev returneret til retten, også selv om adressaten ikke var klar over dette.

En forudsætning for effektiv subsidiær forkyndelse er, at adressaten bor på eller benytter forkyndelsesadressen. Dette skal forstås som en situation, der giver mulighed for, at adressaten kan modtage stævningen umiddelbart efter, at den subsidiære forkyndelse er foretaget. Adressaten kan ikke anses for at bo på eller benytte forkyndelsesadressen i tilfælde af et længerevarende fravær fra forkyndelsesadressen eller bare et midlertidigt kortvarigt ophold uden for bopælen, f.eks. ferie, forretningsrejse osv.

Den civile retsplejelov fastsætter en specifik lovbestemmelse for forkyndelse for juridiske personer og fysiske personer, som er selvstændigt erhvervsdrivende og har objektivt ansvar for den adresse, der er opført i et bestemt register. I dette tilfælde er det helt irrelevant, om adressaten boede på eller benyttede forkyndelsesadressen på forkyndelsestidspunktet. Kan et dokument ikke forkyndes for en juridisk person på den adresse, der er anført som den juridiske persons vedtægtsmæssige hjemsted i virksomhedsregistret (*Obchodný register*) eller et andet register, hvori en person er anført, og retten ikke kender nogen anden adresse, anses dokumentet for at være blevet forkyndt tre dage efter, at det ikkeforkyndte dokument blev returneret til retten, også selv om adressaten ikke er klar over det. Retten anvender samme lovbestemmelse for fysiske personer, der er selvstændigt erhvervsdrivende, for hvem den forkynder dokumenter på den adresse, der er anført som deres forretningssted i virksomhedsregistret eller et andet register (oftest handelsregistret, *Živnostenský register*), hvori personen er opført.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Se svarene på spørgsmål 7.1 og 5 – alternative forkyndelsesmetoder

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Stævningsmanden efterlader en skriftlig meddelelse i adressatens postkasse (på hjemmeadressen) om, at stævningen er blevet deponeret på posthuset eller hos den kommunale myndighed.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten nægter at modtage dokumentet uden en god grund, anses dokumentet for at være blevet forkyndt på den dag, modtagelsen blev nægtet, og stævningsmanden skal underrette adressaten herom. Blev forkyndelsen ikke foretaget lovligt (f.eks. hvis stævningsmanden ikke informerede adressaten om følgerne af at nægte at modtage dokumentet), har den ingen retsvirkning.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Såfremt et modtagelsesbevis er påkrævet, udleverer posthuset (*Slovenská pošta, a.s.*, som den traditionelle postbefordringsvirksomhed) kun brevet, hvis adressaten eller en bemyndiget modtager (hvis brevet ikke kan udleveres til adressaten) foreviser et identitetsbevis ved afhentningen, tillader, at nummeret på identitetsdokumentet bliver registreret, og anerkender modtagelsen. Bemyndigede modtagere af en stævning stilet til en fysisk person er adressatens ægtefælle og eventuelle personer på mindst 15 år, som bor sammen med adressaten i samme hus eller lejlighed. En stævning til personlig forkyndelse kan dog ikke forkyndes for disse personer.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

I så fald efterlader postbuddet en skriftlig meddelelse i adressatens postkasse (på hjemmeadressen) om, at dokumentet er blevet deponeret på posthuset. Adressaten eller en bemyndiget modtager kan modtage dokumentet inden for en tidsfrist på 18 kalenderdage. Denne tidsfrist kan forlænges på adressatens anmodning. Er dokumentet ikke afhentet inden for tidsfristen, bliver det uanbringeligt, og postvæsenet returnerer det uanbringelige dokument til afsenderen.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Tidsfristen er 18 kalenderdage og kan forlænges på adressatens anmodning. Adressaten underrettes ved en skriftlig meddelelse i sin postkasse (på hjemmeadressen).

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja, et modtagelsesbevis, som er bevis for forkyndelsen af et retsligt dokument og dermed er et offentligt instrument. Oplysningerne i modtagelsesbeviset betragtes som sande, medmindre der foreligger bevis for det modsatte. En part, der anfægter rigtigheden af oplysningerne i modtagelsesbeviset (med påstand om, at den lovlige forkyndelsesprocedure ikke blev fulgt), har pligt til at fremlægge bevis for disse påstande for retten. Hvis retten forkynder et dokument ved et retsmøde, gøres der et notat herom i retsbogen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Se mulighederne for alternativ forkyndelse i punkt 5, 7.1 og 7.4. Er forkyndelsen foretaget i strid med lovgivningen, er en ny forkyndelse af dokumentet nødvendig, da slovakisk ret ikke giver mulighed for at gøre en ugyldig forkyndelse gyldig. En forkyndelse af retslige dokumenter foretaget ved en anden metode end de lovlige metoder har ikke retskraft og får ingen lovfæstede retsvirkninger.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Der er kun gebyr for forkyndelse af retslige dokumenter i tilfælde, hvor retten på anmodning af den ene part i sagen får retslige dokumenter forkyndt for den anden part af en udpeget stævningsmand. Udgifterne og honoraret til stævningsmanden afholdes af den part, som anmodede om forkyndelse ved stævningsmand, og der kan ikke foretages refusion på grundlag af sagens udfald. Omkostningerne til forkyndelse beløber sig til en fast takst på 6,64 EUR for hvert retsligt dokument, der forkyndes.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.